

EMLÉK

Ritkul a jövőm,
a múltam dagad,
az időm pedig nagyon kevés.
Folyik a falamról ez a moslékos kása.

Elragad engem e szennyezett vízesés,
a falamra ragasztott fényképek sodrása.

Azt hittem, hogy
gyorsan lelépek.
Nem árthat nekem
ez a pár régi apróság.
Nem is tűntek soha soknak.

Rájöttem, hogy
a szemem elé lebegő
színes, egyre halványuló képek,
életembe csorgó, gyilkos olajtócsák,
hirtelen igencsak megsokasodtak.

A fejem a kajüt ablakában
felejtett, rég elrothadt rózsa.
Egy öregé, aki nem mozdul ki a kabinjából régen.

Figyelem, ahogy a nap
elúszik, ahogy lángol az olajtócsa.
Egy néhai szívárvány szennyezett tövében.

PSZICHÓZIS

66 Honnan jön ez rengeteg hangya?
Na meg a pók, a poloska
és ez a kövér darázs?
Mintha kicsit nagyobb lenne
ez az apró nyaki góc is.
Égnek álló hajszálaid számát
az ép fogaidé már simán le hagyja.
Emlékeztet erre minden hajcsavarás.

Milyen jó kis játék is ez a pszichózis!

Megpofozlak.
Bár te vagy a legjobb barátom,
kicsit igazítanom kellett
ezen a félrebillent képen.
A tudatalattim üzenetét
már-már világosan látom
az idegrángások ősi morzójében.

Kirándulás közben
aludni nem tudok.
Kitakarnám magam,
hiszen forró az éjszaka.
De tudom, ha megteszem,
a lény megeszi a lábam.
Végül elvesztem az eszem,
kiránt az agyból az égett kenyér szaga.

A kenyérpíró lángol az éjszakában.

A nyitva hagyott sütő üvöltését hallom,
de nem merek lemenni,
hiszen a konyhában a szörny áll.
A kezében pedig ott egy feltekert fonat.
Mindenütt csak szálak, ez selymes ökörnyal.

A kezében fut össze az összes gondolat.